

Sygn. akt VIII U 1773/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Zofia Kubalska

Protokolant – sekretarz sądowy Ewelina Parol

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017 roku w Lublinie

sprawy Z. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania Z. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 19 października 2015 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala Z. T. wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1975-1984 wynoszący 99,97% (dziewięćdziesiąt dziewięć i dziewięćdziesiąt siedem setnych procent) i wysokość kapitału początkowego w kwocie 116 001,27 zł (sto szesnaście tysięcy jeden złoty dwadzieścia siedem groszy).

Sygn. akt VIII U 1773/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 19 października 2015 roku ustalił Z. T. wartość kapitału początkowego. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału wyniósł 78,77 %, natomiast wysokość kapitału 93.435,54 złotych. Do ustalenia kapitału organ rentowy nie uwzględnił okresów od 27 października 1971 roku do 24 października 1972 roku i od 15 października 1974 roku do 31 lipca 1978 roku z powodu braku informacji o urlopach bezpłatnych, od 10 lipca 1981 roku do 30 czerwca 1983 roku z powodu braku informacji o urlopach bezpłatnych i wychowawczych oraz od 15 sierpnia 1987 roku do 15 września 1987 roku, gdyż w tym czasie wnioskodawca przebywał na urlopie. Ponadto organ rentowy nie uwzględnił dochodów za 1981 roku w kwocie 38.328,00 złotych, za 1982 rok w kwocie 100.502,00 złotych oraz za 1983 rok w kwocie 48.015,00 złotych, ponieważ na zaświadczeniu Rp-7 brak jest firmowej pieczętki zakładu (decyzja – k. 8-9 a.k.).

Z. T. złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o przeliczenie kapitału początkowego z uwzględnieniem zarobków z lat 1981-1983. W jego ocenie złożone Rp-7 spełnia wymagania formalne (odwołanie – k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Z. T., urodził się dnia (...). W dniu 30 grudnia 2014 roku złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne (wniosek – k. 1-3 a.e.).

Do wniosku dołączył dokumentację zaświadczącą o okresach zatrudnienia i osiągniętych zarobkach, w tym m.in. zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 9 września 2005 roku wystawione przez Fabrykę (...) S.A., zgodnie z którym był zatrudniony w tym zakładzie w okresie od dnia 10 lipca 1981 roku do dnia 30 czerwca 1983 roku. Osiągnięte wówczas wynagrodzenie wynosiło 38.328,00 złotych za 1981 rok, 100.502,00 złotych za 1982 rok i 48.015,00 złotych za 1983 rok. Zaświadczenie opatrzone jest pieczętkami imiennymi samodzielnego referenta ds. płac, głównego księgowego oraz dyrektora generalnego wraz z ich podpisami (zaświadczenie Rp-7 – k. 15 a.e.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 19 października 2015 roku organ rentowy ustalił wnioskodawcy kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku, nie uwzględniając m.in. zarobków wynikających z przedłożonego zaświadczenia Rp-7 z dnia 9 września 2005 roku z powodu braku pieczętki firmowej zakładu pracy (decyzja – k. 8-9 a.k.).

Z. T. od dnia 10 lipca 1981 roku do dnia 30 czerwca 1983 roku był zatrudniony w Fabryce (...) S.A. w S. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku elektronika. Wynagrodzenie zostało określone w stałej stawce za godzinę. Ponadto otrzymywał dodatki za pracę na trzeciej zmianie i dodatek motywacyjny. W okresie zatrudnienia w dniu 24 września 1981 roku przebywał na urlopie bezpłatnym (zeznania wnioskodawcy – k. 25v, 49v a.s., świadectwo pracy k. 3, podanie wraz z wyrażoną zgodą k. 10, umowa o pracę k. 11 a.o. – k. 34 a.s.).

Zarobki Z. T. w trakcie pracy w Fabryce (...) wyniosły w 1981 roku 38.328,00 złotych, w 1982 roku 100.502,00 złotych oraz w 1983 roku 48.015,00 złotych (kartoteka zarobków k. 18-20 a.o. – k. 34 a.s., zaświadczenie Rp-7 – k. 15 a.e.).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie zeznań wnioskodawcy oraz przedłożonych dowodów z dokumentów.

Zeznania wnioskodawcy zostały obdarzone wiarą. Sąd one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Dokumenty, w tym kwestionowane przez organ rentowy zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (Rp-7) z dnia 9 września 2005 roku zostały uznane za wiarygodne. W ocenie Sądu brak pieczętki zakładu pracy w zaświadczeniu nie dyskwalifikuje go jako dowodu osiągniętych zarobków. Tym bardziej, że zostało opatrzone imiennymi pieczętkami osób uprawnionych do jego wystawienia. Kwoty wskazane w zaświadczeniu, będące wynagrodzeniami za lata 1981-1983 znalazły potwierdzenie w aktach osobowych, a przede wszystkim w kartotekach ewidencyjnych zarobków za ten okres. Z akt osobowych wynika również, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia przebywał 1 dzień na urlopie bezpłatnym związku z pobytem członka rodziny.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wyliczenie kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzeń wskazanych w zaświadczeniu Rp-7. Organ rentowy ustalił, że przy uwzględnieniu ustaleń Sądu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1975-1984 wynosi 99,97%, a wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 116.001,27 złotych (k. 38-39 a.s.).

Wnioskodawca nie kwestionował tego wyliczenia (k. 49v a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, tekst jedn. ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Sposób obliczania wysokości kapitału początkowego uregulowany jest w art. 174 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Wedle ust. 2 tego artykułu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Szczegółowe zasady postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe określają przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., nr 237, poz. 1412). Stosownie do § 21 ust. 1 rozporządzenia, środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

W tym miejscu należy przypomnieć, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów (wyrok SN z dnia 7 grudnia 2006 roku, I UK 179/2006, LEX nr 342283).

W toku postępowania organ rentowy kwestionował wysokość zarobków osiągniętych przez Z. T. z okresu zatrudnienia od dnia 10 lipca 1981 roku do dnia 30 czerwca 1983 roku w Fabryce (...) S.A, wskazanych w zaświadczeniu Rp-7 z powodu braku pieczętki firmowej zakładu pracy. W oparciu o dokumenty z akt osobowych Sąd ustalił jednak, że wskazane kwoty odpowiadają w rzeczywistości wynagrodzeniu, jakie otrzymał wnioskodawca w tym okresie. Brak pieczętki nie jest podstawą do kwestionowania wartości dowodowej zaświadczenia. Ponadto w toku postępowania Sąd ustalił, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia wykorzystał 1 dzień wolny od świadczenia pracy z uwagi na zgon i pogrzeb teścia. Brak jest w aktach osobowych dowodu, że korzystał w innych terminach z urlopu bezpłatnego. Na podstawie tych ustaleń, zgodnie z zaleceniami Sądu, organ rentowy dokonał wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z lat 1975-1984 oraz wysokości kapitału początkowego. Obie wartości są wyższe od tych wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Kierując się powyższym Sąd zmienił więc zaskarżoną decyzję i ustalił Z. T. wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku przyjmując wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z lat 1975-1984 wynoszący 99,97 % i wysokość kapitału początkowego w kwocie 116.001,27 złotych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Lublinie, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.